

Sygn. akt IV CSK 74/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku J. E.
przy uczestnictwie M. O.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 16 września 2014 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 16 września 2014 r. wnioskodawca J. E. uzasadnił tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona, na poparcie tego twierdzenia przedstawiając wywody mające przekonać o „oczywistym” naruszeniu wszystkich przepisów prawa materialnego powołanych w podstawach skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Uzasadnienie wniosku opartego na przyczynie przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przedstawienia argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia przepisów, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia i podstaw skargi. Zakres badania sprawy w ramach przedsądu nie pozwala Sądowi Najwyższemu na ocenę na tym etapie postępowania zasadności zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej. Z tego względu powołanie się na przesłankę oczywistej zasadności skargi nie może być sformułowane w sposób wymagający takiej oceny, lecz powinno koncentrować się na argumentacji prawnej odrębnej od merytorycznej motywacji skargi. Uszło to uwagi skarżącego, gdyż w jego ujęciu uzasadnienia wniosku stanowi w rzeczywistości jedynie zmodyfikowaną wersję uzasadnienia zarzutów naruszenia wszystkich przepisów powołanych w ramach podstawy naruszenia prawa materialnego.

Przesłanką przyjęcia skargi nie jest oczywiste naruszenie przepisu prawa, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Wbrew przekonaniu skarżącego, brak jest podstaw do stwierdzenia takiego stanu rzeczy bez przeprowadzenia szczegółowej analizy podstaw skargi. Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku - w zakresie dopuszczalnym na tym etapie postępowania – z wynikającą z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, ustaloną wiążąco, podstawą faktyczną orzeczenia nie prowadzi do bezpośredniego wniosku o zasadności skargi tak „oczywistej”, że uzasadnia przyjęcie skargi do rozpoznania przez Sąd Najwyższy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania pozostaje do orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

aw